૪૫૯

सुंदर मनहर गायन प्रकास.

નામીચા ગવૈયાઓ તથા
પ્રસિદ્ધ ગાનારીઓમાં ગવાતી રાગ રાગણીઓથી
ભરપુર તથા ગરબાઓ, લાવણીઓ,
મરશીઆ તથા હોરીઓ
—વીગરે બીજા—
પરચુરણ લોકપ્રિય ગાયનો સાથે

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
શા. બાલુભાઈ દામોદરદાસ.

———:o:———:0:———:o:———

આ ચોપડી
સુરત ન્યુ સોદાગર પ્રેસમાં
શા. દુલ્લભરામ મંછારામે છાપી છે.

સંવત ૧૯૪૬, સને ૧૮૯૦.

किंमत ४ आना.

રાગ કલ્યાણ– તાલ ચોતાલ.

શ્રીધ ગણેશ, ગણેશ રીધસીધ મોહે દીજે– ટેક.
આઠ સીધ નવનિધ દાતા કહીએ જો તુમ મોપે ગરી-
બન પર કોરપા કીજે. ૧

સંકટકે સાથી તુમ ભવ દુખ ભંજન તુમહો
પ્રભુ હમારે અંતરજામી; તાનસેન કહેત મીયા તુમ
બહુ લાયક, ભક્ત જુક્ત દીજે મોહે સુધ બાની. ૧

તાલ દીપચંદી.

અરે મોરી રંગ મજીઠી ચુંદડોરે, સોતન કરતી ક-
લોલ– ૧ લાખ જતન કર ચુંદરી રંગાઇ, બરન
બરન વાંકા મો'લ.– ૨.

ખ્યાલ ત્રીતાલ.

મોરે આગણુ આવો, આવો પીયરવા ઘડી-પલ
છીન-કલ ન પડત તુજ બીન.– ૧
સાથ સખી મીલ મંગળ ગાવો, મોતીયન ચોક
પુરાવો– મોરે૦

પદ ત્રીતાલ.

આજ તોરે લાલન બલબલ આયો, માઈ તોરે લાલ

ન બલ બલ આયો.— ટેક.

ચંદ્ર સરીખો મુખડો બીરાજત, કોટી સૂર્ય તણો
તેજ છાયો.— માઈ તોરે લાલન૦

સબ સખીયન મીલ રાસ રમાવે,
ઘડાપલ જીયરા તલપન પાવે;
પીયા નહીં આવે— માઇ તારે૦

ગજલ.

જીતેજી જાઉમે કયું કર કુચે જાના છોડકર.
બુલબુલે નાલા કાહા જાય ગુલસ્તા છોડકર— ટેક.
ચાહાએ વેસદમે જામાં, ચાક હોના રૂકા;
દામને કાતીલ કુલ, અપના ગરેવા છોડકર. જીતે૦
આજતું પોશાકપે, મરતાહે કલતું દેખીયો;
જાયતો ન બાસતે, તેરી લાસ હુરીઆ છોડકર— જીતે૦

ચતરંગ.

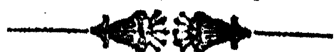
ચતરંગ રસસુ સુનાવહી, તાલ સુરકો ભેદ કઠન અતી
ટેક.

લાગ દાટ કયું સમજ સોચકર, ઉસ્તાદ ગુરૂકે
પાંઉહી પુંજત; ધીમીકટ દોધીગન બજાવહી. ચત૦

ધીત્તાલોંગ ધીત્તાલોંગ તાતા તુંગા તાતા તુંગા,
ધીમીકટ દીધીગન બજાવહી.— ચતરંગ૦
દરદર દીમ તનનન, દારે દીમ તનનન,
તનનનનનનન નગાવહી— ચતરંગ૦
નીનીધપ નીનીધપ ધપમ કરીમસે,
ધાકડ કડ ધુકડ કડાંગ મચાવહો.— ચતરં૦
ઉલટ સુલટ જ્યું હોત સુરકો, સારીગમ પધની-
સા નીધપમગરીસા; શ્રી વલ્લભ રસકું સુનાવહી— ચ૦

ખ્યાલ તીલવાડો.

રંગીલે રામ રીઝાવું, અરે હાંરે રંગીલે રામ રીઝાવું—
(ટેક.) રંગીલે રસીલે છબીલ પીયરવા, ભક્ત સા-
રોમણ પાવું— રંગીલે૦ ૧
ગુણ ચરચા ગુણકી જો લરાઇ, ગુનીયન આગે ગાવું—
રંગીલે રામ૦ ૨

ખમાયચીનો જીલ્લો.

રાગ ખમાચ— ચોતાલ આડો.

બંસી બટ તટ ગોપાલ, રાસ રચ્યો નંદલાલ,
સંગ સખા ગોવાલ બાલ, નાચત બનમાલી. ૧

સીસપર મુગટ જોર, ચંદનેકી બની ખોર;
ચીત બન ચીત લેત ચોર, નટવર ગીરધારી– બંસી૦

રાગ ખમાચ– ધ્રુપદ, તાલ ચોતાલ.

બંસી, ધુનસે બજાય બંસી,– બાજત શ્રી બીંદરાબન.
ઉમડ ઘુમડ રહ્યો, સો ધન ગરજત, જાદર બોમા
ન બંસી.–
રૈસ રૈસ બરસન ગોપી, દામનીસી દમકત નેના
રટતનારે, ધનુસબાણ.– બંસી૦
ચારૂ ચક્ર રચ્યોહેમ ચમર ધરાવત, કુંજ બીહારી
લાલ, વાંકી છબ દેખત, (અભોગ) તાનસેનકે પ્રભુ
તુમ બહુ નાયક, દેત નછાવર કરત પ્રાણ–બંસી.

ખમાચ– ચતરંગ, તાલ ત્રીતાલ.

ચતરંગ રસકી બાત બનાવે, ગાવે સબ ગુની-
યનકે આગે, ગાહા ગુણનકી બાતહી પાવે. ટેક.
તાના નાદરદીમ તાનુમ તુમ તનનન, તાના-
તુમ દીર દીર દીર દીર દાર દીર દીર ધી તીલ્લાના
દાની– ચતરંગ૦
ઉલટ પુલટ જ્યોં હોત સુરનકો, નીનીધાધાં

નીનીધાધા મધાનીસા, સાધનીસા મગરસ સાનીધા, મેધાગા મગરે ધાકીટ તક ધુમકીટ તક, ધીતા કડાંગ ધા, ધીતા કડાંગધા— ચતરંગ૦

ખમાચ ઠુમરી પંજાબી.

જાગ ઉઠી પીયાકો જગાએ, ભોર ભયે સૈંયા મોરા નહીં આએ (ટેક.) દેખો રંગા રંગ રંગાલે, કયા કયા પ્યારેકી છબ દેખલાયે— જાગ૦

નેનનમે મોરે નીંદ નહીં હે, જીન નેનનમે આપ સમાએ— જાગ૦

અંચલ મારે પ્રાણ લીયે, સુદ ભુલગઈ ભઇ બાવરીઆ.— ટેક.

ગોરી જુવાની જોબન રસ ટપકે, ગોલ ગોલ મ્રગાનેન રસીલે, દરસનકો જીયા તરસેરે સજની, અંતરકો મીલનો ભયો કઠીનહે— અંચલ૦

મોહન રસીયા આએ બગીઆમે, ખીલરહી સબ કલીકલી. ટેક.

એક કલી હરનામ જપનકી, દુસરી કલી બોલે

અલી અલી— મોહન૦

તુંહી રસીલે તુંહી છબીલે, તુંહી ગલેકા હાર મોરાહી.— મોહન૦

પીયા પ્યારે ઇતની અરજ મોરી માન.— ટેક.
કબકી ખડી તોરી અરજ કરછું, મતકર માન ગુમાન— પીયા૦

બતાદે સખી કોણ ગલી ગયો સ્યામ— ટેક.

ગોકુલ ધુંડી બીંદરાબન ધુંડીરે; ધુંડફીરી નંદ ગામ.— બતાદે સખી૦

ખમાચ દાદરો.

હેજી મેંતો બાવરી ભઇ પીયાકી સીખ નમાની—(બેવાર) ટેક.

નદીનાવન ગઇ એકલી, રસ્તેમેમીલે પ્રાણનાથ, ઉને મોરો પોંહોચોહી પકડો, ઓર ભાડી એક બાથ-હેજી૦

ખમાચ કાફી ઠુમરી પંજાબી.

સૈંયા તોરે પૈંયા લાગું બૈંયા ન મરોર

અપની કહેતન સુનત હુ મોરી– દેખો બર-જોરી કરડાગી બૈંયા જકજોર– તોરે૦

હું બ્રીજનારી દેખી તોરી ચતુરાઈ, તોરી ચો તબન લાગો કાંઈ ઓરસે મોરી આલી, સનદ પીયા-સે કછુ બન ન પડત, તોરી બીનતી કરત- હરદમ કરજોર– તોરે૦

ખમાચ ઠુમરી પંજાબી.

બૈંયા ન પકડ મોરી નરમ કલાઈરે, કરપ કરપ મોરી ચુરીઆ સીરકાઈરે,– બૈંયા૦

અરજ ગરજ મોરી એક ન માની, ચાંદ પીયાકી મેં દેતીહું દુવાઈરે,– બૈંયા૦

સુરત મોરી કાહાં બીસરાનીરે, પ્રીતમ પ્રીત લગાકે– સુરત મોરી૦

તેહારે એસ્કોમે પ્યારે, સબી દુઃખ સેહેનારે; મૌલાને મોરી લાજ સમાલીરે,–

સેહેર– પ્રિતમ પ્રિત લગાકે દુર દેસ મત જાઓ;
રહો હમારી નગરીમે, હમ લાવે તુમ ખાવો.
સુરત મોરી કાહાં બીસરાનીરે.

ખ-ાચ દાદરો.

આવત મોરે હરી, આવત મોરે હરી. આલીરી મેરો મદનજી ગોપાલ, જાકી આંખ લાલ દેખ બદન ગોરોરે.— ટેક.

નીસદીન ઘડી પલ છીન આવત સ્યામ મોરે,— મુરકયાત થોરેથોરે; બાજુબંધ અંખોયા લાલ- સ્યામ કહુ મરોરી, કરન નીહોરારે;— આલીરી૦

ખમાચ પંજાબી ઠેકો.

નજરા ગયો બાલમ તોરે અંગના,—
વૈદ બોલાવો, નાડી દેખલાવો;
લાખ રૂપેકી મેરી હીરા કંગના— નજરા૦
સોનેકી ઝા-રી, ગંગાજળ પાણી;
છાંટન કરૂં સૈંયા તોરે અંગના;— નજરા૦

સોરઠ ઠુમરી- પંજાબી ઠેકો.

એક ચતર નાર કરકર સીનગાર, ખડી અપને દ્વાર પીયા નીકસ જાય, એક પલક માર હસ મેરા મન લીનો.— એસી ચતર૦

એક ચંદ્ર બદન ચંદા કરન, આઇ સનદ પીયા તુમ દેખન ચાહો, પાનેકુંઈ બેરન હસ મેરા મન લીનો,— એસી ચતર૦

સોરઠ દાદરો.

નીસદીન મોરી તલપ તલપ જાત સખીરી, એજી જાત સખીરી.— ટેક.

સાવરી સુરત મોહેની મુરત, ચંદ્રમુખીરી- જીસદીનસે પીયા ગયે મોહે કલ ન પડેરી— નીસ૦

સોરઠ ચતરંગ— તાલ તીલવાડા.

ચતરનકુ ગાવે રસ રંગતસે, તીવર કોમલ દેખ ભાલકે, તર તીવર અતી કોમળ સુરસું; ન્યારોન્યારો સુર સંગતસે.— ચતરનકું૦

દેદ્રેદે તાન દેદ્રે તાનાનાના, તાનાતુમ દેર દેર દેર દેર દેર દેર દેર ધી તીલ્લાના દાની— ચતરનકું૦

ઉગન ચાસ કોટ તાન તીનકે, કઠન રંગીલે હેં બેવરે; મમ પપ નીનીસા, સાની ધપમગરે, તક ગીડાન ગીડ નક તીરકટ તક તાનુના તાનુના તીરકટ તક, નક તીરકટ, તક ધા ક્ડાંગ, ધાધા.— ચતરનકુ૦

સોરઠ દાદરો

છંદ ગારો બેરનને મોરો મારૂજી મોહે-લીયો, નામ મુનીરો- ઘર ઘ્રહીલવા તાંહ બોલાય લીયો- મોરો મારૂજી૦

અમલાસા ઢોલા!, થારો રંગ મેહેલમે; તન મન ધન જોબનવા લીયો, બેરનને મારો મારૂજી મોહલીયો છંદ ગારો૦

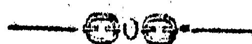

ચાહો સૈંયા મારદાલો, યારી કીની હોગી;
યારી કરી હોગી, મઝેદારી કરી હોગી,
દીલદારી કરી હોગી- ચાહો સૈંયા મારડાલો૦
પ્રિતતો જગતમે' હોતીજો આઈ,
ગામ જગતસે ન્યારી કરી હોગી- ચાહો૦
નામે બોલી કછુ, ના મે ચાલી હમારે સૈંયાસે;
કછુ યારી કરી હોગી- ચાહો૦

સોરઠ ગજલ.

જીન આપકુ દેખા નહીં, મન મેલકુ ધોયા નહીં;
દીલ આપકા જોયા નહીં, અંગોલ કીયાસો કયા હુવા.
કાજી કીતાબા ખોલકે, નસીયત દેતેજી ઓરકું

કછુ આપ અક્કલ જાણે નહીં, કાજી હુવાસો ક્યાહુવા-
      જીન આપકું૦
કુત્તા ભયા ધનમાલકા, ધંધા કરે જંજાલકા;
હીરડા ભયા ચંડાલકા, કાસીં ગયા સો ક્યા હુવા–
      જીન આપકું૦
સરાફ અશરફી ખોલકે, બેઠે રહે બજારમે;
કછુ દાન ધરમ કરતા નહીં, બનીયા હુવાસો ક્યાહુવા.
      જીન આપકું૦
જીતે પીતાકુ સુખ નહીં, મુવે હાડ ગંગા લે ચલે;
જલ ચુનકે પીંડા રચ્યા, તરપન કીયા સો ક્યા હુવા.–
      જીન આપકું૦
પોથી પુરાણા મારકે, ઘરઘર બ્રાહ્મણ ફીરતા ફીરે;
પરબ્રહ્મકું જાણા નહીં, બ્રાહ્મણ હુવા સો ક્યા હુવા.–
      જીન આપકું૦
જોગી જંગમ સેવડા, લાલ કપડા પેહેનતા;
મરમ નહીં ઉસ હાલકા, કપડા રંગાસો ક્યા હુવા.–
      જીન આપકું૦
પંડીતસે ઝઘડા ભલા, ક્યા મુરખસે મુખ બોલના;
કહેત કબીર કુંદન ભલા, ક્યા ગુંજેસે હીમ તોલના–
      જીન આપકું૦

સોરઠ ઠુમરી- પંજાબી ઠેકો.

મોહે કરકે પ્યાર ગયે સોતન દુવાર,
મોહે છોડ પ્યાર સુનરે સજની,
રોવું ઝાર ઝાર જેસો હું દુવાર- મોહે૦
કરૂં અરજ યાર આવ મોરે દુવાર,
કરૂં યાર યાર સુનરે સજની-
આયે જોબન બહાર ગયે છોડ યાર- મોહે૦

મલ્હાર-ખ્યાલ તીલવાડા.

મોરી આલી પવન ચલત પુર વહીયા,
હાલન લાગે બરખનકે પતવા, બુંદ પરેસો રીજ-
ઈઆ- મોરી૦
રૂમ ઝુમ રૂમ ઝુમ મેવલો બરસે,
હમારો બાલમ કીત રહીયા- મોરી૦
દાદુર મોર બપૈયા બોલે,
કોયલ સબ્દ સુનઈઆ- મોરી૦

મલ્હાર.

કોયલ પપૈયા બોલે- (એવાર).
આંબુવાકી ડારી ડારી ડારીયનપર-ટેક

રેનતો અંધેરી કારી બીજલીસી ચમક
આયે ઘટા ઘનઘોર— કોયલ૦

હે બરસાદે રામ પાણી, તુજવીન દુનિઆ ગભરાની— બરસાદે રામ૦
બાદલ ગરજે બીજલીસી ચમકે, કોયલ સબ્દ સુણાની— બરસાદે૦
પસુ પંખી સહુ ત્રાહે કરેરે, અરજ ઉરમા આણી— બરસાદે૦
ફલ ફુલ બાગ બગીચા જાયે તુજ વીના સુકાણી— બરસાદે૦
નીરમળદાસ સત ગુરૂ ચરણમે દયાકર તું સારંગપાણી— બરસાદે૦

રાગ દેસનો જીલ્લો- દેસ દાદરો.

રાતજો બાલમ હમસે લડેહો, (બેવાર)
હમસે લડે સારે જગસે ભલેહો— ટેક.
ના મે બોલી નામે ચાલી સુની સેજપે તુમ એકલે પડેહો— હો બગીઆ બાલમ૦
સુબો સ્યામ હોતો જો આઈ, હમારે સૈયાસે કુછ પાલે પડેહો— હો બગીઆ બાલમ હમસે લડેહો.

દાદરો.

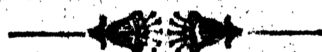
સૈંયાકે કારણ ભઈહું બેરાગન, ભઈહું બેરાગન ભઇહું બેરાગન—
અપને સૈંયાકું મે- હુંઢન નીકસી, પીયા મીલે તો મેં હુંગી સોહાગન— પીયાકે૦

જરા નેનોસે નેન મીલા, પરદેશીડા— બાલમ નેનોસે નેન મીલા.— ટેક.
સાસ બુરી મોરી નણંદ હઠીલી, ચોલી બંધ દુસેરે ખોલું.— ખોલુંરે, પરદેશીડા— બાલમ૦

તાલ તીલવાડો.

મારૂજી ચાંદની રાત, સેજરીઆ કયું ન ચલો મોરા રાજ— ટેક.
ઉભી ઉભી અગાનેની અરજ કરે છે, લાગો જી ચરા ગોરે ગોરે ગાલ— મારૂજી૦
ચાંદની રાતે, ચીટક રહો તારે; ભોર ભયે આ એ પાસ— મારૂજી૦

રાગ કાનડો ખ્યાલ તીલવાડો.

બદન દેખ લાલકો, (બેવાર) સાવરી સલુણી રાધે ભામ— ટેક.

એક ટક ચોટ કોની, નેનનસું ઘાયલ કીનો ઘનસ્યામ— બદન દેખ૦

કાનડો ખ્યાલ.

મોરી પ્યારી! બનરીરે, તેરા પ્યારા, બનડા, બેહાનેકો આયા. ટેક.

મોતીયન ચોક પુરાવો, સીસ સેહેરા બંધાવો, સદા રંગીલે મહમદશાહ, ભરપાયા— મોરી પ્યારી૦

ચોતાલ.

તેરેરી બદન કમળપર નંદા નંદન, આલી મોરલી નાદ, કરત ગુંજાર— (ટેક.) લાલ ત્રીભંગી લાલ રોમ રોમ રમ રહે, કરડારી ઉરમાલ— તેરેરી૦

જાકો મુખ દેખવેકું શંકર તરસત, સોહી તાકે બસ ભયે, કલ્યાણ કહે પ્રભુ કમળાપત મીલવેકું, પાયો હું અપરમપાર— તેરેરી૦

ઠુમરી.

ઘર જાનેદે છાંડ મોરી બૈંયા, હાહા કરત તોરે પૈંયા પરતહું— ટેક.

અગર નગરકે લોક સુનતહે, ચરચા કરત બ્રી-
જનારી, જાવોજી જાવોજી તુમ ખાવેગે ગારી- ઘર૦

તાલ દીપચંદી.

બાલમ સેરા ગુંઠ લારે માલનીઆ મોરી માલન-
(ટેક.) આવો મોરી માલન, બેઠો મેરે અંગના;
સેરોકા મુલ ચુકાદે માલનીઆ- મોરી૦

અડાણો.

આછી નીકો બની સો લોભાનારે બનડા, બનડીકુ
દેખે લોભાના મોરા બનડા- ટેક.
સુંદર દુલરી, સુંદર દુલહર, ગાવત રાગ સોહા-
ણારે બનડા- આછીનીકો૦
ઘુંઘટમે ગોરી મન બસ કીનો, ધનમે ચંદ્ર છુપા-
નારે બનડા- આછીકો૦

તાલ ઠેકા.

મારા પીયુ પરદેસ, દેસવા, મારા પીયુ પરદેસ.-
જંગલવા સબ ફુલન લાગે, મોરી સંગકી સાહેલીયા
ખેલન આઈ, જાગેલો ભાગ્ય હમારો- મારા પીયુ૦

રાગ કેદારો—ચોતાલ.

કે'દારેકે સંગ જાગે, અતી અનુરાગે, રંગરસ પા-
ગે, ભોરહી આયો હમારી ઓર— ટેક.

ડગમગાટ ચરણ ધરત, છતકું પ્યારે લાલ; ચીત
અટકયો વાંહી ઠોર— કેદારે૦

અનંત જાગે રતીમાની, એસીવે ત્રીયા સ્યાણી; કે-
સે આવું હમારી ઓર; રસીક બીહારી પીયા પ્યારો—
કેસે ન્યારો કીની, માધવ મનકે ચોર— કેદારે૦

રાગ બેહાગ—તાલ દીપચંદી.

લંગર ધોટ મગમગ રોકત ટોકત સજનીરે,
મેં જો પનીઆ ભરન સાગરકું જાતીથી— ટેક.
લાજકી મારી મરીજાતહું, નંદકો છોરો રાહાડ કરે;
ગોકુલ ગામકું ધેરારે— લંગર૦

નગર બતાય દીજોરે, મેં ભુલીરે લોકો— ટેક.
રેનતો અંધેરી કાલી, દુજો કાહુ ન સંગ સાથી;
મેતો બીહુકી મારીરે— નગર૦

કાહુ કીસીસે દીલ ન દીજે, દીલ દીજે તો સ-
મજ સોચકે, દીલ દીજે ફીર જુદાઇ ન કીજે—ટેક.

અપની ન કહીએ, ઓરકી ન સુનીએ, સુની

એ તો દીલકી દીલમાં રખીયે, પ્રાણજીવન પ્રભુ ભલા-
ઇ કરીલે, થોડેકે દીનમે બુરાઈ ન લીજે- દીલ૦

——⊜o⊜——

મોહે નીકી લાગી સુરત તેહારી, મન મોહન
તું મુરખ અનાડી- ટેક.

તુમતો મોહનરે અપની ગરજદા, મેં બીરહન
મદમાતી- મુરખ અનાડી૦

——⊜o⊜——

રામા મોરીરે ગાગરીઆ ફોરીરે, દેખો દેખોરે
તુરકવાને કીની બરજોરી- ટેક૦

મેં જલ જમના ભરન ગઇથી, બીચ ડગર મો
સે કીનીરે, ચલ છાંડરે આલમ તોરી નેકી દુવાઈ-
મોસે કીની ચતુરાઈ- રામા મોરીરે૦

——⊜o⊜——

લંગર તુંતો રસીલી છબીલી બીજનાર,- ટેક.
બીહુકી માતી, જોબન મદમાતી, મદમાતી મદનાર-
લંગર તુંતો૦

અપનેરી અપને મંદીરસે નીકસી, ઓડત સુંદર
સારીરે, દેખો મોરી આલી નજર પ્યારી, નજર પીયા
સે કરત ઠીઠો લી, અપનીરે અપની મોજ- લંગર૦

——⊜o⊜——

કાંહારે ગુમાઈ સારી રાત, પ્યારે બલમારે કાં

હારે ગુમાઈ સારી રાત– ટેક.
સઘલી રૈન મોરી તલપન બીતીરે,
ભોર ભયે આયે પાસ– કાંહારે ગુમાઇ૦

માહાડ– ગજલનો ઠેકો અથવા દાદરો.

રંગ માનો મારા રાજરે, હો રંગ માનો મારા રાજ;
પધારો પૃથવીનાથરે, રંગ માનો મારા રાજ– ટેક.
સાલુનો કસુંબો રંગાદે, ઘડાદે નવસેરો હાર;
હાથીદાંતનો ચુડલો, મારે ચુડલે ચુંક જડાવ–હો રંગ૦
ઘોડા મેરા કમ ચલે, દીન થોડા ઘર દૂર;
સેજા છોટી કામનીરે, મારૂ જોબનજાય ભરપૂર-હો રંગ૦
ઉંચે પાયે ઢોલાયો, કાંઈ ઢીલી પડી નવાર;
સાલુડો રંગભીજીઓ, કાંઇ રમીઓ રાજકુમાર-હોરંગ૦
સુરજથાને પુંજતીરે, કાંઈ ભર મોતીડા થાળ;
ઘડીએક મોડો ઉગજેરે, મારો પીયુજી પોઢણહાર–
હો રંગ૦
આંબા તળે જીયરા જલે, કાંઈ કોયલ ફેરા દે;
શ્રાવણ ઝડીઆ લગરહી, કાંઈ ઝાડો ઝોકા દે–હો રંગ૦

માહાડ

પ્રીતતો લગાડીરે મારા સ્યામ, પ્રીતતો લગાડીરે મારા સ્યામ– પ્રીતતો૦

તારી મારી જોડીરે મારા હઠીલા, સાચા મોકુ તો

ડી તોડીરે મારા સ્યામ; (બેવાર).

કેશર પરાચોરે મારા બાદીલા, છોડા મોકુ જાઇઓ જાઈઆરે મારા સ્યામ—

ચાંદનીમાં ઉભોરે મારો સેનાજી, લાખા સુરજ ઉગ્યો ઉગ્યોરે મારા સ્યામ—

હાથની અંગુઠીરે મારા સાહેબાજી, ચંપા વાડી લુટી લુટીરે મારા સ્યામ—

આહાડ— ચાલ કેરબાની.

છેલા મત પીને દારૂડી, હો નીંદીઆને આનજગાઇરે, બાલમને આન જગાઇરે, સોતીને રેનજગાઈરે, છેલા મત પીને દારૂડી૦

દારૂની ધીકી ધીકી માથે મટુકી મારે ચુડલે ચુંકજડાસીં— ઉભી સુંદર અરજ કરેછે, મારો બાલમ રૂસો જાયરે— નીંદીઆને આન જગાઈ૦

આહાડ

મારી જીણી કેસર લો, હાંરે મારી જીણી કેસરલો—

જાવો દાસાં ઢોલા પુરવ દેસ, મારી ચંદ્રાબદની દાસી કાગળીઆ લીખ ભેજુ— મારી જીણી૦

દેવળમાંની પુતળી કાંઇ બાલે ગુગળનો ધુપ, ઢંગવીનાની અસાં, તેનો સું કરે રંગને રૂપ— મારી જી૦

અગલે કુવે રાજા મેં ભરૂ પાણ / પીછલે કુવે પની-હાર; કોઈ રસીઆનો નજર લગે, મારો ઘુંઘટ ખુલ ખુલ જાય— મારી જીણી૦

દીલ્લીકે દરવાજે રાજા સીકાર રમવા જાય; ચાતુર હોયતો ચેતજો, કાંઈ મુરખ ઝોકા ખાય— મારી જી૦

હો છક પીને દારૂડી, અમલોમે રેન ગુમાઇ હો છક પીને દારૂડી— નીંદીઆમે રેન ગુમાઈ હો છક પીને દારૂડી૦

દારૂતો ડગડગ કરે, કાંઇ પ્યાલો કરે પોકાર; સાજ નડી વા ધન ખડી તમે પીયોને રાજકુમાર—હો છક૦

સેજ સમારૂ રંગ મેહેલમે, દારૂ સીસો હાથ; આ-ણંદસે પ્યાલા ભરૂં, કાંઈ રમાએ માઝમરાત—હોછક૦

માહાડ દાદરો.

આપડી અસ્વારીનો કોતલ, ધીમારે મારા ભોલી-આ રાજા, ધીમા ધીમા ચાલોને રાજા, બાદીલાજી હો ઓલુ આવે મોકા રાજ,,—

તારી અસવારીનો હાથીરે રાજા, ધીમારે મારા ભોલીઆ રાજા, ધીમાધીમા ચાલોને રાજા— બાદીલાજી હો ઓલુ આવે૦

આવોતો ઢાલું ઢોલીઓ, બેસો ચંદન પાટ; પ્રાણ

પીયા પધારોએ, મેં તો જોતો તમારી વાટ– મારા૦

હું ગઇતી પાણી ભરવા, ને બીચ નીર જમુર;
કાંટો વાગ્યો પ્રેમનો, મારો ગીર ગયો કરણ ફુલ–
મારા ભોલીઆ રાજા૦

સોહણી

એરી જસોદા તુંસે લડુંગી લડાઇ, તારે કુંવરને ધુમ મચાઇ– ટેક.

કાહુકી ઉચક ગયો દધકી મટુકીયા, કાહુકે સીરકી ગાગર છરકાઇ; બીચ ડગર મોસે રોકત નટવર, ચાંદ હસત પ્યારે બ્રીજકી લુગાઇ– એરી જસોદા૦

સોહણી-ગજલ

ઇસ્કકા ખંજર લગાકે દીલપે કારો ઇન દીનો,
બાગમે જાતીહે ઉસ, ગુલકો સવારી ઇન દીનો– ટેક.
દેહ કસમે કુચયે કાતીલમે, લેજાતા હયે દીલ;
દુસ્મન અપના કર રહ્યાહે, દોસ્તદારી ઇનદીનો– ઇ૦
ભોલી ભાલી સીકલપર, દીલ તડપતા જાતા હે સનમ;
ક્યા સુરત હો ગઈહે, પ્યારી પ્યારી ઈનદીનો– ઈ૦
સર ઉઠાયા હે જીનુને, છમકે જુલ્ફે યાર મે;
પાઉકો દરકાર હે જંજીર ભારી ઈનદીનો– ઈ૦
ઠંડી સાસે ભરતેહે હરદમ, અમાનત કીસલીયે;
જાન જાતીહે કહો કીસપર, તુમ્હારી ઇનદીનો– ઈ૦

રાગ- મારૂ પરજ.

બના મારૂ આજ રંગીલી રાત,
આજ રંગીલી રાત- ટેક.
આપ રંગીલે વારી, સેજ રંગીલી;
ઔર રંગીલો તારો ખાટ- બના મારૂ૦

પરજ- હુમરી.

સુધ લાગી રહી તોરી આઠ પોહર,
તન મનકી નહીં મોહે ખાક ખબર;- ટેક.
નીસદીન મોહે કલ ન પડત હે,
દીખલાદે ઝલક કહું એક નજર;- સુધ૦
અરજ કરત મોરા જીયરા ડરત હે,
દીલ ધરકત દેહ કંપત થરથર;- સુધ૦
હરકા પત્તા ઉસ્તાદ લગાદે,
બાવરીસો ફીરતહું જીદર તીદર;- સુધ૦

પરજ ગજલ.

હમન આશક દીવાનેહે, હમનકો હોસદારી કયા;
ખલક સબ નામ આપનકો, હમનકો નામદારી કયા-

-શેહેર.-

જો તેરેસે રખે ઉલફત, તું ઉસે ઉલફત રખ;
રખેજો અપનેસે નફરત, ઉસે તું નફરત રખ- ૧
જો દાના હુએ તો મેરી યાદએ નશીયત રખ,

જીસે તું બે વફા રહો જા, મત ઉસ્કી ચાહત રખ- ૨
જો જરકો દેખકે ઉલફતકો છોડ દેતેહે;
વો નેક નામીકી દોલતકો છોડ દેતેહેઃ- ૩

ઝુરજી ઠુમરી.

મગ ચલત કાન્હ ધર અટકી
મેં દધી બેચન જાત બ્રીંદાબન
ઝટક છીન પટકી મટકી- મગ ચલત૦
ગોકુલ ગામકી નવલ ગુજરીઆ,
તું તો હે નટપટ અપની હઠકી;- મગ૦

કાલીંગડો દાહરો.

બદલ ગયો નેનારે, હમારો છીનાયહે- ટેક.
કાગળ હોયતો વાંચીએરે, કરમ ન વાંચ્યો જાય;
ત્રાગ હોય તો તોડીએરે, પ્રીત તોડી નવ જાય- બદલ૦
કુવારે હોયતો ગાલીએરે, સમુદર ગાળ્યો ન જાય;
ખેતર હોયતો ખેડીએરે, ડુંગર ખેડયો નવ જાય- બ૦
પાંખો હોયતો ઉડીએરે, મનુસથી કેમ ઉડાય;
પાસે હોયતો મનાવીએરે, છેટે કેમ જવાય- બદલ૦

કભીતો યાદ કીજેરે, કીજે પ્યારી હસીને કભીતો યાદ
કીજેરે-

ભવસાગરમે બહી જાતીહું, બૈંયાં પકડ ઉર લીજે-
કબીતો યા૦

કાલીગડા લાવણી.

કંથ બીના રહો એકેલી મોરી જાન- (બેવાર)
છોડચલે બેઇમાન- કંથ બીના૦
સેહેર- નદી કીનારે મુરદા જલે, ધુંવા પ્રગટ નવહોય
જીસકે કારણ મેં જલું, મુવા ન જીતા હોય-
કંથ બીના૦
કાગા સબ તન ખાઈઓ, ચુનચુન ખાઇયોમાસ
દો નેના મત ખાઇઓ, મેરા પીયા મીલનકી-
આસ- કંથ બીના રહો૦
લકડી જલી કોયલા ભયા, કોયલાભયા હુઇ રાખ
મેં પાપણ એસી જલું, નહીં કોયલા નહીં રાખ
કંથ બીના૦

કાલીગડા દાદરા.

મેરા પીયા મીલનકો જાનેદે બેરનવા, ન માનરે
નણંદીઆ- ટેક.
પૈંયા પડું મોસે કરત રાહાડ, માયાબી દઉગી
સાહેબકા નામ- મેરા પીયા૦
ઈતની બીનતી માનત નહીં, ચેન પડેનહીં રેન
મોકુ; બ્યાકુલ જીયા પીયા બીના તનસે નીકસ જાત

પ્રાણ- મેરા સૈંયા મીલનકા૦

કાલીંગડા- તાલ ઠેકો

મુશાફર હો દીલકુ દેગયો ડાગ,- ટેક.

રાત સૈંયા સુપનેમે આયો, બીરહ લગાગયો

મુશાફર હો૦

કાલીંગડા- ખ્યાલ ઠેકો.

પપૈયારે પીયાકી બોલી નહીં બોલ; પીયાકી બોલી નહીં બોલ, પાપી પપૈયારે પીયાકી બોલી નહીં બોલ.

(ટેક) મોરહી બોલે, પપૈયારે બોલે; કોયલ કર રહી

સોર- પીયાકી બોલી૦

જો સુન પાવે બીહુકી માતી, ડારૂંગી ચાંચ મરોડ-

પીયાકી બોલી નહીં બોલ.

કાલીંગડા-તાલ ઠેકો

ઓધા કરમનકી ગત ન્યારી; કરમનકી ગત ન્યારી ઓધા કરમનકી ગત ન્યારી. ટેક.

સફેદ રંગ બગલેકુ દીનો, કોયલ કરદીનો કારી-

ઓધા કરમનકી૦

મીઠા જલ કુવેકા કીનો, સમુદર કરદીનો ખારી

ઓધા કરમનકી૦

વેસ્યા નારી રૂમઝુમ ચાલે, પ્રતિવૃતા ઉઘાડી-

ઓધા કરમનકી૦

દાતાકે ઘર દોલત નાહીં, સુમકું ધન ભારી—
આધતજી કરમનકી૦

બાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ ક-
મળ બલહારી— આધતજી કરમનકી૦

માલકોસ— ધ્રુપદ, ચોતાલ.

તેરીતો ગત અપાર, મોપે બરની ન જાત, નીરંજન
નીરાકાર નારાયણ— ટેક.

સપ્ત દ્વીપ સપ્ત સાગર, અષ્ટ કુલ પરવત;
મેરૂ સંગ્યો સપ્તધા નારાયણ—તેરીતો૦

તું જળ,થળ, પવન તેજ, તુંઇ ધરતા આસમાન;
તુંઈ ઉડગન સરવ નારાયણ— તેરીતો૦

તાનસેનકે પીયા, ઘટઘટમેં કરત ગ્યાન;
અગમ નીગમ સકળ શ્રેષ્ટ પારાયણ— તેરીતો૦

માલકોસ— ખ્યાલ ઠેકો.

અબ ગુંથલા, લારે માલનીઆ, ઇસ બનરેકે સીસ
સેહેરા— ટેક.

ધન ઘડી ધન, ધન દીન મુગત; લાગ્યો બના સુ
નેહેરા— અબ ગુંથલા૦

બન્યા બન્યોહે શ્રી વીઠલ પ્રભુજી, ગોકુલ ગામકું
ઘેહેરા— અબ ગુંથલા૦

હો ભાઈ ભોર ભયે ગોવીંદ જાને ન દે ઘર અપને—
(ટેક.) ચીડીઆ ચોંચન લાગી, અંખીઆ કુલન લાગી; પંછો કરન લાગી સો લાગીરી— ભાઈ૦

બીભાસ— ખ્યાલ તાલ ઠેકો.

અબ છોડો કર મોરા, સાસ નણંદીઆ મોકુ લડેગી—
સગરી રેન મેં તુમ સંગ જાગી, અબતો મોરી પત ન રહેગી— અબ છોડો કર૦

રાગ ભેરવ— ચોતાલ.

સબ મીલ ગાવો, બજાવો મ્રદંગ; આજ હમારે લાલના-જુકી બરસગાંઠ— સબ મીલ૦
સાત સખી મીલ મંગલ ગાવો, મોતીયન ચોક પુરાવો— સબ મીલ ગાવો૦
સુઘડ પંડીત બોલાવો, સુભ ઘડી લગન લાવો; આવો માલેણ લાવો હાર ચડાવો, જગનનાથકે પ્રભુ કીરતન ગાવો, દીનદીન નીછાવર પાયો— સબ૦

ભેરવ— ખ્યાલ.

બનવારી બનહી મોરારો, કુંજવીહારી ગોવરધનધારી; સંગ લીયે રાધા પ્યારી, બ્રખુભાનકી દુલારી— બનવારી૦
કાનમે કુંડલ સોહે, મોર મુગટ સોહે;
કેશરી તીલકપર છુટો લટ ધારી— બનવારી૦

ભૈરવ- ચોતાલ.

સઘન બન છાયો, દુરૂમ બેલી મધ્ય ભુવન અત પ્રકાશ
બરન બરન પેપરંગ લાયો- ટેક.
બોલત ચાતૂક કીર, અતહી આનંદ ભાયો;
ચહુ ઓર રંગ બરસાયો- સઘન૦
સપ્તસુર તીન ગ્રામ એક ઈસ મુરછાન, ઉનનચાસ
કોટી તાનલે દરસાયો; કહેત ગુની તાનસેન સુનો-
શાહ અકબર, પ્રથમ રાગ ભૈરવ ગાયો- સઘન૦

ભૈરવી- ટપો.

ધીર ધર માનુ યાર, સાંહી બડોરે દાતાર;
જાનકુ દીત અજાનકુ દીત, સબકો એહી કીરતાર-
સાંહી બડોરે દાતાર૦

ભૈરવી- તાલ દીપચંદી

જાવોજી જાવોજી તુમ જાવો સવેરા, ભોર ભયે
બદનામી કરોગે- જાવોજી૦
જીણીજીણી બુંદના વારી, ચોકણીસી માટી;
સમજ ચલો પાઉ ફીસલ પડેગો- જાવોજી૦
લાખ કહો મોરી એક ન માની,
બોત કરોગે ઘરબાર તજોગે- જાવોજી૦

ભેરવી- ઠુમરી.

અખ તોરી બાંકો, ચીત્રપન મન બસ કર લીનો પ્યારો પ્યારો બતીઆ કરકે,- ટેક.

સનંદ કહેત મેરા જીયા નહીં માને,
ડાર દીની મોપે જાદુ ટોના કરકે- અખ તોરી૦

ભેરવી દાદરો.

સાવરીઆરે ઠેસેકર આવું મે તોરી પાસ- (એતાર)
સાસ બુરી મોરી નણંદ હઠીલી, છોટા દેવરીઆ મોરી સાથ- ઠેસેકર૦

ગુલજારીમે રાધા પ્યારી બસે, જાઇ જુઇમે કનૈયા બસે- ગુલજારીમે૦

ચંપામે ચત્રભુજ, ગુલદાવદીમે દામોદર; તેરે નેનો મે કીરણ મોરારી બસે- જાઇ જુઈમે કનૈયા બસે-ગુલજારીમે૦

પોયા પાપી ન જાગેરે, હો જગાય હારીરે, હો જગાય હારીરે- ટેક.

ઉઠરે નણંદોઆ ચતો જલ પાણી;
છોટા દીયરા ન જાગેરે- જગાય હારીરે૦
નીચુ બહે ગંગા, ઉપર કાસી;

એક ચોટીઆ બોલી મેરા પીયા બ્રીજવાસી-
મેરા પીયા બ્રીજવાસી- પીયા પાપી૦

ભેરવી ઠુમરી

કરવતીયા લેનેદે, તલપ તલપ સારી રેન ગુમાઇ-
કરવતીયા૦
સુંદર ગોરી મદ ભરી નેના,
રસ ટપકે વાંકો છતીયનપર- કરવતીયા૦

ગુલ છડીઆ ન મારોરે,- ટેક.
છડીઓકી મારી મેં તો ના મરૂંગી,
નેનોકી મારી મરજાવું- ગુલછડીઆ ન મારોરે૦

હો સાંહી મેરા બેડલા ઉતારો પાર, મૌલા મેરા બેડલા ઉતારો પાર- ટેક.
નદીઆભી ઘેરી વારી નાવ પુરાની,
દાતા ઉતારે બેડા પાર,- સેંયા ઉતારે બેડા પાર-
સાંહી મેરા૦

ભેરવી પદ.

કાયા કેસે રોઇ તજદીનો પ્રાણ- ટેક.
પ્રાણ ગયે કાયા ક્યુ રોવે, નીકલ ચલે નીર મોઇ રામ, જા કારણ મેને મલમલ ગોલી- તજ૦

ઉંચારે નીચા મંદીર છાંએ, છાંએ બસગર ઘોડી રામ; તેતો તજી તમે જાસો સવેરા, જેમ છોડી પુત્ર એસી જોડી.— તજ દીનો પ્રાણ૦

સ્વામી રોવે અંમા રોવે, રોવે ઘરકી નારી રામ; બૈંયા પકડકે ભૈયા રોવે, તુટ ગઇ સાચો એસી જોડી- તજ દીનો પ્રાણ૦

ચાર જણાતો લેકે ચાલે, બની કાસ્ટકી ઘોડી રામ; જા ઉતારે નદી કીનારે, ફુંકદીની ફાગણ જેસી હોરી

તજ દીનો પ્રાણ૦

ભેરવી— દીપચંદી.

તાના દીમ તાના દીમ તાના દેરના,

તાના નાદીર દીમ તનુમ, તાનાનુમ તાનાનુમ-

તાના દીમ૦

જારે જારે ન જારે સૈંયા ગુલ બદન જબ પ્રીતમ પ્યારેસે નેહા લગો, મોરી નેના ભયે ઉનસે બદનામ— તાના દીમ૦

ભેરવી— દાદરો.

દુ:ખ પુછત હમરા કોઈ નહીં, રાત પીયા સંગ સોઈ—નહીં. ટેક.

ચુન ચુન કલીઆ સેજ બીછાઈ, મેરી સેજોકા સાથી કોઇ નહી,— રાત પીયા૦

ભેરવી- તાલ દીપચંદી.

નીરદયસે પ્રિત કરો ન કોઈ,
ઘર જાવોજી લાલા જો ભઈ સો ભઇ- ટેક.
નેહા લગાવે નહીં નેનનમે,
કછુ લાજ સરમ જો ગઇ સો ગઈ- નીરદય૦

આશાવરી- ચોતાલ.

માઇ દીનબંધુ દીનાનાથ, ઈયાહી તે કાહામેહે- ટેક.
જેસે તુમ ભારથમે ભીષ્મકો પરત રાખ્યો,
ગજકી અરજ સુન નાગે પગ ધાયો- માઈ૦
દ્રૌપતીકી ટેર સુની દ્વારીકામે જેસે તુમ,
રાજ સભ બંધ છુટાયો- માઈ૦
મેરી બેરકાનમુંદ કેસે તુમ રહે નાથ,
અબ કેને સુર પ્રભુ, નાંકે કર પાયો- માઇ૦

આસાવરી ખ્યાલ.

મોરે જીયાકી બાત, મેં કાહુસ કહું મોરે- ટેક
મેં જાનતી કછુ આએ મીલોગે,
બાંહેગ્રહેકી લાજ- કાહુસૈ કહું મોરે૦

બાઈરે- મોરી જોગનાઆરે- ટેક.
કાન બીચ મુંદ્રા વારી ગલે બીચ સેલી,
અંગપર ભભુત લગાઇ- મોરી જોગન૦

આસાવરી તાલ દીપચંદી.

કરલે સીનગાર ચતર અલબેલી સાજનકે ઘર જા-
નાબી હોગા— ટેક.
લાજકી ચુંદરીઆ મુખપર ડારે,
એ મુખ પીયાકુ બતાનાબી હોગા— કરલે૦
મોટી હોડના મોટા બીછાના,
માટીકા શીરયાનાબી હોગા— કરલે૦
વાંહો તેરા મક્કા વાંહોરે મદીના,
વાંહો તેરા પીયાકા ઠીકાનાબી હોગા— કરલે૦
નાલે ધોલે કપડે પેને,
ફીર તેરા હયાં નહીં આનાબી હોગા— કરલે૦

સારંગ ચોતાલ

બેઠે હરી રાધે સંગ, કુંજ ભોવન અપને રંગ;
કર મોરલી અધર ધર સારંગ મુખ ગાયરી— ટેક.
મોહન અતહો સુજાન, પરમ ચતુર ગુણ નીધાન;
જાનુ બુજ એક તાન, ફીરસે બજાઈ— બેઠે૦
તબ પ્યારી ગ્રહયો બીન, સકળ કળા ગુણ પ્રવીન;
અત પ્રબીન એ તાન ફીરસે સુનાઈરી— (અભોગ)
શ્રી વલ્લભ ગીરીધરન લાલ, રીઝહેત અંકમાલ;
કહેત જયું ભલે ભલે દંપત સુખદાઈરી,— બેઠે૦

સારંગ ખ્યાલ ઠેકો.

માનોજી માનો મોરી બાત,
રસીઆવે માનોજી મોરી બાત. ટેક.
કાનુમે કુંડળ, ગળે મુક્તમાળ;
હું બીચ ચલુંગી તોરી સાથ— માનોજી૦

રાગ સીંધુડો તીલવાડો.

ડગર મોરી રોકે સ્યામ અનવારી; અનારી લંગર
છેલા નંદકો બીહારી— મોરે૦
મેતો મનકો માર બેઠીહું, ઓર હોવે હે ગારી;
સખીરી- મેતો ઉનસે હારી— ડગર મોરી૦

રાગ મુલતાની ખ્યાલ તીલવાડો.

હે બંદેનવાજ, કર સરભરારે— ટેક.
હસન હુસેન દોનુ ફરજંદ હે અલીકે,
ઉનકે રસુલે સીરતાજ— બંદેનવાજ૦

ધનાશ્રી—ચોતાલ.

પશ્ચીમ પાહાડ દો જાગ જોત જવાળાં મુખી;
હેમગીરી હીંગલાજ કાટ પાપ નાસનો— ટેક.
દક્ષીણ દીસાનું દેવી તુલજા ભવાની;
કાસમીર સારદા, બુધકી પ્રકાસની— પશ્ચીમ૦
કામરૂ કમંછા દેવી, રોમ રોમ રક્ષા કરે;

સાચવંતી દેવદેવી, ભગતન પ્રતિપાળણી— પશ્રીમ૦
આગરે અનંદીમાય, સંતન દયાળ હોત;
ઔદકે પાહાડપર બીરાજે બાલાસુંદરી— પશ્રીમ૦

ધનાશ્રી- ખ્યાલ.

ભટકત કોણ ફીરે, ગોશઈઆ મેરા ભટકત કોણ ફીરે—
ઘટમે ગંગા વારી ઘટમે જમુના;
તીરથ કોણ કરે— ગોસઇઆ૦

ધનાશ્રી— પદ.

જટીયા નેનાતો સમાલ, જાદુડા મતી માર— જટીયા૦
એ નેના તેડે બરછાં દીયનીયા, જીત લગદા ઇત પાર—
જટીયા નેનાતો સમાલ૦

જીલ્લો કાફીનો.

કાફી—ચોતાલ.

આએ મોરે પ્રાણનાથ, મોસે કીની રસરી બાત;
અચાનક આએ કેસે, આએ મોરે મોહેકું મીલેંગે
તેસે; છાંડત નાહીં આલી અપનો ગામ— આએ૦
જીયામે ઉલ્લાસ ભઇ, તનકી તૃપત ગઇ; પ્રાણજીવ-
ન પ્યારે જનમોજનમ રાખુ નેહ તારી સાથ— આએ૦

કાફી- ઠુમરી— અધો.

આજ મન બસ ગઈ, સાવરેકી સુરતીઆ; પ્યારી

પ્યારી સ[illegible]— આજ મન૦

કહા કહું તોસે અપને જીયાકી, બીતી સઘરી વા- હું કે બીન[illegible] કલ ન પડતહે— આજ મન૦

આદ્યા [illegible] તારે પૈયા પડતહું, જો પીયા ન મીલે મોરો સજનાં, મેરી ચેરી સનંદ ભઇ તોરી— આજ૦

કાફી— પંજાબી ઠેકો.

સૈંયા મત છાંડોરે લાગી પ્રીત, મેરારે નાદાની સૈં- યારે— સૈંયા મત છાંડોરે૦

જબસે ગયે મોરી સુધહુન લીનીરે, સુખમન પીયા પરદેસ; સોતનીયા લાગી ટોના— સૈંયા મત૦

કાફી ઠુમરી— પંજાબી ઠેકો.

મોરા સૈંયા કરે ચતુરાઇરે, (બેવાર)
ચતુરાઈ નીઠુરાઇ તોરી કમર કલાઈ— મોરા૦
જાવોજી જીવોજી તુમ ત્રથ જમુનાપે,
છબા નીરખત જેસી બંસીયા બજાઇ૦ મોરા૦

કાફી— ઠુમરી.

દુવારે કબહું તું આઈઓ બાંકે યાર,
તોરી બીનતી કરત રહી મેતો સોસોબાર— ટેક.

કહેત કદર સમજાવું સખીરી, માનત નહીં કછુ એક બાર,—અબ ખડેરહે સોતનકે દુવારે— કબહું તું૦

જીલ્લો પીલુ તથા ભરવો. પીલુ દીપચંદી

બગલા પાણી જપોલ ગયા, કાનસી તીરે મેં તો
નાહાવુંરે— બગલા પાણી૦

ખાજાખાંદરક બલબલ જાઉ,
માંગી મુરાદા મેં તો પાવુંરે— બગલા૦
આણી તીરે ગંગા, પેલી તીરે જમુના;
બીચમાં ગોકુલીઆના ગામરે— બગલા૦

ભરવો.

જો તેરા દીલ હમસે ખફાહે, તુંબી ચલાજા હમારા
ખોદાહે. (ટેક.) નેકીતું કરલે સંગ ચલેગી, અજલ-
કા ફરેસ્તા શોરપર ખડાહે— જો તેરા૦

ભરવો પીલુ.

માધુબનકી તંબોલન પાનુકા બીડા બનાલા(ગેવાર)
જાયફળ જાવંત્રી લવેંગ એલાચા,
મોતોડા ચુના લગાલારે— માધુબન૦

ભરવો- દાદરો.

હટજા કાના ભરનદે પાણી,
ભરનદે પાણી ભરનદે પાણી— હટજા૦
સંગકી સાહેલીયા સબહી બીસર ગઈ,
મે પનીહારણ એકેલી— ભરનદે પાણી૦

રાગ વસંત બાહાર- તાલ- ચરચરી

મોરે નવરંગ જોબનો બાહારરી, મોહે બ્રેહા સતા-
વત બારબાર- ટેક.
એકતો મેં મારી બસંતકી, દુજે બ્રહન અપને કંથકી;
ત્રીજે કોયલ કુકે આબદાર, ચોથે પાપી પપૈયા કરે પુ-
કાર- મોરે નવરંગ૦

પુરવી પદ.

આલીરી બંસી મોહનકી બાજેરી,
સુન મેરી સુરત ધર સીચેહી બાજે;
ભનક ઉઠે જેશ્રી રાધે, નામ બંસી બાજેરી૦ ૧
તાબીન હોય ન એક ઈસ મુરછા,
સપ્ત સુર ઔર તીન ગ્રામ- બંસી૦ ૨
આગે બાજી સો ઓર ગોપકી,
અબકે બજૈયા જાને સુંદર સ્યામ- બંસી૦ ૩
દયાકો પ્રીતમ સબકે સુખદાયક,
બ્રહ જુવતી નમન પુરન કામ- બંસી૦ ૪

ગોડી- ખ્યાલ.

સાંજ પડી હો કલીઆ બુડન લાગી; (બેવાર.) ટેક.
ચંપાબી બુડા વારી ચંપેલીબી બુડી;
ઓર બુડી ફુલવાડી- કલીઆ બુડન૦

ગોડી.

તોરી નગરીમે ભોલા જોગી આયો, તોરી નગરીમે૦
કાન બીચ મુંદ્રા વારી ગલેબીચ સેલી; ઘરઘર અ-
લેક જગાયો- ભોલા જોગી આયો૦

ઉડજા પંખેરૂ દીનતો રેહગયા થોરા, ટેક.
સાંજ ભઇ દીન આથમ લાગા, પંછી કરેરે બસેરા-
ચલાજા પંખેરૂ૦
ના ઘર તેરા, ના ઘર મેરા; ચીડીઆ રેન બસેરા,-
ચલાજા પંખેરૂ૦

હોરીઆ.

હોરી- રાગ કાફી.

ઝટકેઓ મારે ચાર, મોરારી- ઝટકેઓ૦
કેસર અંગીઆ કેસર બંદીઆ, કેસર માટ ભરોરી;
રેસમ બંધ કુંચનકે ટુટે, તો ઝરગઇ કોર કીનારી, એ-
સો તું અનોખો ખેલારી- ઝટકેઓ૦

ચાર કનૈયા મેં તોસે કીની યારીવે- ટેક.
ગઉવા છોર ગઈ જમુનામે, તટપર કુદ પરૈયાં;
કાલીંદ્રીમે નાગજે નાચે, ઉપર નરત કરૈયા- યાર૦
બીપત પરે કોઇ કામ ન આવે, માત પીતા સુખ લૈયા;

બીપતમે તુજબીના નહીં દુજો, દત્તાત પારલગાવે—યાર૦

હોરી— રાગ કાફી.

કેશર બાગ બનાઈ, મજા બાદશાહને ન પાઈ— કેશર૦
આજુબાજુ સોના જડાયા, બીચમે તખત જમાયા;
ઇધરઉધરસે આયા ફીરંગવા— હુકમ અપના ચલાયા—
મજા બાદશાહને૦
મોતી મેહેલમે બેગમ રોવે, બાગમે રૂવે કોયલીયા;
ગલીઅન ગલીઅન તીલંગવા રોવે, એસી બના ચતુ-
રાઈ— મજા બાદશાહને૦
હાથીબી રોવે ઘોડાબી રોવે, રોવે જંગલમે ચીરૈયા;
વાઝતઅલી તુમ જુગજુગ જીયો, એસી હોરી બનાઇ-
મજા બાદશાહને૦

શ્યામ મોહે ચોરી લગાઈ, એસી હોરી ખેલાઈ—ટેક.
ખેલત ગેંડ ગીરી જમુનામે, કીને મોરી ગેંડ ચોરા
ઈ; હાથ ડાર અંગીઆબીચ દેખું, એક ગઈ દો પાઈ—
શ્યામ મોહે૦

હોરી રાગ ખમાચ દીપચંદી.

લાલા તુમહો બ્રીજકે ઇજારદાર, મોપે રંગ ચીટકટ હો
બારબાર— ટેક.

અંગરી પકડી મેં પોંચાહી પકડા, મોરી અંગી-આકો કરદીનો તારતાર— લાલા૦

હોરી કાફી.

સાવરેને ગારી દઇ, દઇ મેને કછુ ન કહીં;— ટેક.

ઈત ગોકુલ ઇત મથુરા નગરી, બીચમે જમુના ભ-ઈરી; આપતો સૈંયા પાર ઉતરગયે; મેતો તીકતી તીકતી રહી, રહી મેને કછુ ન કહી— સાવરેને૦

દોડપકું તો પકડોહા ન જાવત, દોડા દેખ ડરેહી; મનકી દઈઆ કછુ કેહેન સકતહું, મનકી મનમારહી રહી મેને કછુ ન કહીં— સાવરેને૦

રેન રેહેગઈ થોરી, સ્યામ છાંડો બઈઆ મોરી— ટેક.

અપનેરી અપને મંદીરસે નીકસી, એક શામ દુજી ગોરી; અબકો ફાગ મે તુમસે લઉંગી, સુરત પીછાની તોરી— શામ છોડો૦

રાગ મારૂ— મતમારો પીચકારીરે, મોરી ભીંજતસારી.

માનતનાહી નીઠુર નંદકે, ખાવેગે મુખને ગારોરે મોરી૦ છીન લેઉંગી પકરી પીચકારી, દઉંગી ગુલ્લચા દો ચારીરે— મોરી ભીંજત૦

હાહાકર છુટે હો કાલ તુમ, આજ બહુરાને બી-હારીરે— મોરી ભીંજત સારી૦

પ્રેમાનંદકે નાથ કાલ તુમ, તોડયો હાર હજારીરે–મોરી ભીંજત સારી૦

હોરી રાગ ભૈરવી.

ગુલાલ મોરી આંખોમે સાવરા ખટકે, જીયરા ભટકે, નેના અટકે;– મોરી આંખોમે૦

ઉમંગ જુવાનો રંગ સાવરો, મોરી છતીયનપર રસ ટપકે; જીયરા ભટકે નેના અટકે,– મોરી આં૦

હેરી કાંઇ ઉલજે શામ કુંજનમે,- મેંતો ઢુંડફીરી માધુબનમે– ટેક.

એસા જતન કોઈ બતાવો સખીરી, જો પીયા આવે ફાગનમે; ફગવા મે લઉંગી જબ જાનેબી દઉંગી, એઈ બાર બાર મેરે મનમે– હેરી કાંઇ૦

ગરબીઓ.

ગીરધારીરે વાત કહું તે વીચારો, મને મોહન આંખ ન મારો; મને મારગડે જાતા સાદને વારો, મારો પાલવડો નવ તાંણો.

ઝુલ– મને રોકોને શું ઉભારે, જુવો જુવેછે લોક હઝારોરે; આસું સ્વભાવ પડયોછે નઠારોરે- રસીઆજીરે થાસે ઘણો ફીટકારો– મને મોહન૦

પ્રભુ મારારે આમ ન કીજે વાટે, ઠીક રહીએ
પોતાને ઘાટે; નથી મળતીરે પ્રીત બજારે કે હાટે,
કાંઈ જોર જુલમની સાથે.

ઝુલ— નથી જાણતા ધરમ અમારોરે, હમે અબળા તે
લાજનો ભારોરે, નથી રાખતા કંઈએક આરોરે;
પાતળીઆરે, પ્રીતતણો પંથ ન્યારો— મને૦

હજુ સાંખ્યારે રહીછું વાલમ વારૂ, હાવા કાંઈક
કહોસ નઠારૂં; નથી કેહેતીરે હું સમજી સાસારૂ
મને લાગેછે કાંઇએક પ્યારૂ.

ઝુલ— પછી જાસે ભાર તમારોરે, નહીં વાંક હમારો
લગારોરે, એમાં લાભ નથી કાંઈ સારોરે; અલ-
બેલારે છાનામાના સીધારો— મને૦

પાતળીઆરે વાત કહું એક છાની, તમે સાચી-
લો તે માની; મધરાતેરે મંદીરીએ મારે આવો,
તમે લોરે સુખેથી લાહાવો.

ઝુલ— પછી રાખશોન કાંઇ ઉધારોરે, મારા જોબનના
મદતે ઉતારોરે, મારા તનના તે તાપ સમાવોરે;
ગુણવંતારે છોટમદાસ તીયારો— મને૦

ગરબી રાહ ઉપરની.

બલહારીરે વીઠલનુ મુખ ન્યાહાલી, મુને લાગી
એસું તાલી; છબી જોઇનેરે, શામ સુંદીર લટકાળી,

એની સુરત છેલ છોગાળી.

આજ મળીઓરે વાટે જતા વનમાળી, મુને વાંકી નજરે ભાળી.

ઝુલ— મુને ત્યારનુ કાંઈ કાંઇ થાય, મુજ મુખડે નવ કહેવાય, મારો જીવ ઝેકોલા ખાય; ગઇ વારોરે, સુધબુધ સરવે તાળી— મુને૦

અલબેલેરે વાલ્યો વાંકો અંબોડો, કાને કુંડળનો જોડો; મલકાવોરે મુખડું હસતો મોડો, કરે આંખ તણો મચકોરો.

ઝુલ— હીંડે હંસગતી ઠકરાળી, હાથે વાંસલડીછે રસાળી, તન કોમળ ને વય બાળી; વસકરણીરે કીકી છે કામણગારી— મુને૦

નથી એવોરે આજ કાલ કોઇ દીઠો, મુને મોહન લાગે મીઠો; મુને ઘરમારે ઘડી પલતો નથી ગમતુ મારૂં ચીતડું રહેછે ભમતું.

ઝુલ— વાગે રાત દીવસ ભણકારા, રહેલા પાય તણા ઝણકારા, મોહબાણ તણા સણકારા, કાળજડુંરે— કોરી ઘરણી ધાળી— મુને૦

સખી મારારે પાવલડે કાંઇ લાગું, બેહુ કર જોડીને માંગુ; મુને મેળવરે એ રસીઓ રૂપાળો, પ્રભુ ચીતચોર નંદલાલો.

ઝુલ- મળું મોહનને મન મેલીરે, રમુ રાસ કરૂં રત
  રેલી, મારી જોડી બની અલબેલી, તને આપુરે
  માળા તે રતનાળી- મુને૦

ગરબો.

આવોરે હરી બીંદરાતે બનમાં-
સ્વામીજી બંસીઆ બજાયે કાનુડા- આવોરે૦
નેહા લગાયે મન મોહ લીયો હરી- બીંદરાતે૦
આવોતો સેજીઆ સમારૂ કાનુડા- આવોરે હરી.
રંગ રંગીલી બ્રીજનારીરે- હરી બીંદરાતે૦
હીલમીલ ગરબા ગવાડરે કાનુડા-આવોરે હરી૦
રાધાજી પાનીડા સાંચરારે- બીંદરારે૦
સોલસો ગોપીઓની સાથરે કાનુડા- આવોરે હરી૦
કાંઠડે ઉભેલો પેલો કાનરે- હરી બીંદરારે૦
હરી મોહે કાંકરડી ન મારરે- આવોરે હરી૦
કહ્યું મારૂં માનો નહીંરે- હરી બીંદરારે૦
કરશું કંસને પુકારરે કાનુડા- આવોરે હરી૦

જાએ જસોદાસે કહીઆરે,
કનૈયા મોસે ગારોરે દીની- (એવાર)
ગારીભી દીની ગાગરીઆભી છીની,
ચોલીમે ઉલ્ફત કીનીરે- કનૈયા૦

હાથ બાંસુરીઆ ને ખાંધે કામળીઆ,
સાવરો સુરત ભીનો ભાનાંરે— કનૈયા૦

—-⊜○⊜—

કાના સુણોને બાત હમારી,
મોરી બૈયા ન પકડો મોરારીરે— કાના૦
પીયુ હમારો છેરે નઠારો,
સાસુ ભુંડી ને કપટીછે સસરો;
હુંતો પરઘરનીછું નારીરે— કાના૦
લાજ મુકીને થયા સું નઠારા,
મારગમાં રોકોછો સું સારા;
મારગ મુકોને પ્રાણ પ્યારા— કાના સુણો૦

ગરબી— દાદરો.

મને ભુલી ગયોછે મારો છેલડોરે, જુઠી જુઠી કાનુડા
તારી પ્રીત મારારાજ— ભુલી ગયોછે મારો૦
મને નીંદ્રા ન આવે સખી કેમ કરૂંરે,
રોતા રોતા અનીહાંરે રોતા રોતા કાંઇ રજની વી
તીજાય— મારારાજ૦
મારી સુની પડીછે રંગ સેજડીરે,
હુંતો જોઉછું અનીહાંરે હુંતો જોઉછું વાહાલાજી
તારી વાટ— મારારાજ૦
સખી કાગળ ન લખ્યો જોને કંથડેરે,

કેમ નીરદય થયતેછો દીનાનાથ– મારારાજ૦
મેહેતા નરસઈના સ્વામીને વીનવુંરે,
હું તો લલીલલી લાગું પાય– મારારાજ૦

ગરબી.

નંદકુંવર તોરે નેના રસીલે સખી જાદુભરે, સખી જાદુભરે. માથે મુગટ કર બંસીઆ બજાય, સખી લેક ખડે, લેક ખડે.

સાખીઓ.

બંસી બાજી કાનકી, ત્રથ જમુનાકે તીર;
સબ ગોપીયનકે મન બસે, અબ ધરતનહીં મન ધીર–
રસીલે સખી૦
એસે કપટી મોહનસે, સખી પ્રીત નવ કરશો કોઈ;
બાલાજોબન આપના, અબ ધરેગી હર કોઇ– રસીલે૦
જસોદાજીકે કાનસે, સખી નેહા કો ન લગાય;
જાવ મથુરામે કૃષ્ણજી, અબધુત ભયો મન ભાય–
રસીલે સખી૦

લાવણીઓ.

કાલી ઘટા કોયલ બન છાંઈ, મેહેલોમે તડપ રહી પ્યારી; સુણો અશાડકા અબ આના, પ્રીતમ મત જાવો બેગાના; મોરા પીયા બીના નહીં ચેન્હ, મેં રોતી ફીરૂં દીન રેન–

કરકે બીજલી જીયા લડજે,
ઉપરસે બાદલ ગરજે;
મોરી સંગકી સાહેલીઆ લડજે.

સખી છાંયા અબ ભરપુર, પીયાહે દુર, સબર કર
નારી— મેહેલોમે તડપ૦ 1

સખી શ્રાવણ ઝડીઆ આવે, મારે મન ક્રીષ્ણજી
ભાવે, બનમેરે ધેન ચરાવે. જસોદાજી લાડ લડાવે.
હાથે ગેંડ બાંધે કામળીઆ,
મુખ બેન બજાવે શામળીઆ;
સબ સખી કરે તા થૈયા.

હેજી બનમે બોલે મોર, કરે બહુ સોર; પીયા દુખ
ભારી— મેહેલોમે૦ ૨

હવે ભાદરવાની હેલી, પીયા બોના પડી એકેલી;
પ્રીતમે વનમા મેલી, હું બનોછું ગાંડી ઘેલી.
કુબજાકા સંગત કીની, મારા સુધ બુધ સરવે લીની;
હું પીયા પીયા કર રોઇ, સંગ ન કોઇ, આવો
વારે મારી— મેહેલોમે૦ ૩

સખી આબ્યો આસો માસે, મારે પીયુ મળવાની
આસે; હું બેઠીબની નીરાસે, કયારેઆવશે પ્રીતમપાસે
કોઈ પીયુકું જાવો મનાવો,
મારી ગોકુલમાં લઇઆવો;

હું લઉં લાખેણો લાવો.

હું પ્રભુ ચરણમાં લાગું, સદાએ માંગુ, રહું કર જોરી— મેહેલોમે૦ ૪

લાવણી.

કાંઇ સુઓકા નીકલા તારા, મુજે છોડચલા બનજારા બનજારા. મેનો દર્ધોએચનકુ ગઇથી, મેરી દહીંકી મટુકીયાફોરી; નેનોકા કરગયે ઇસારા ઈસારા— કાંઇ૦
અરે રાહકે મુશાફર ભાઇ, કાંઇ બનજારેકું દેખાં;
કાહાં ગયા એ મેરા યારા, હેજી યારા— કાંઇ૦
તુમ લોક સારી મેફીલકે, મેરી દાદ કરો સબ મીલકે
મેરે જીગરપે ચલ ગયા આરા, હેજી આરા— કાંઇ૦

લાવણી- ચાલ લંગડીની.

થી સતવંતી રાણી રાજા ભરથરકો લીનો ગલે લગા, સુન પતીપ્યારે, શીકાર ખેલને દીશા ઉત્તર ગત જાના, છત્રપતી માહારાજ ત્રીયાકો કેહેનેકા ન કીયા બીચાર, બીલમ ન લાગે, હુકમકે સાથ કીયે ઘોડે તૈયાર. જીન સોનેરી થા ઘોડેપે ઓર ગેંડાથઃ જરક-સીદાર, સવારહોકે, ચલે જંગલકે તરફ ખેલનેકોશીકાર શેર— ચરતેથે હરણ બીયાબાનમે, સો રાજાકો આયે નજર, દેખ મીરગ કાલે લીયે, સમશીર ખેંચી

જાયકર. સબ મીરગ નારી મીલ કેહેને લગી રાજાસે સમજાયકર, મારો મીરગ દસ પાંચ, કાલા મીરગપર મત વારકર.

સબ હીરણી મીલ રાજાસે યું અર્જ ગુજારી, એહી સરદાર હમારા હમે ઉનકીહે સબ નારી; ન કરોબાદ સુની રાજાને ન માની લાચારી, સમશાર ખેંચ રાજાએ ઉસ મીરગકુ મારી.

લાવણી છોટી રંગત- જીસ વખ્ત મીરગને તનસે પ્રાણ ગુમાયા, સબ મીરગનારીને શેરો શેર મચાયા; હુઈ ક્યામત ઉનપે ઓર ગમકી છાંયા, બેદરદી રાજા તુજે તરસ નહીં આયા.

વલણ- શ્રાપ દીયો રાજા ભરથરકું તેરી રાણી બીધવા હોજાય, સુન પતી પ્યારે- શીકાર૦ ૧

લંગડીની રંગત- માર મીરગ લે ચલે રાજા, આયા ગુરૂ ગોરખકે તીર, દેખ મીરગકું, નાથજી બોત હુવે દીલમે દીલગીર. સજીવન કરો તમે મીરગ નાથજી માફ કરો મેરી તકશીર, ચેલા કરલો, છોડકે રાજપાટ હું બનુ ફકીર.

શેર- એકીન માન રાજા ભરથર લે આયે, ગુરૂ ગોરખકે પાસજી, એ જોગકાતો સાધન રાજા તુજે દુસવારજી, સબ રાજપાટ દૌલત દો દીલ ધરી

દાનદારજી, માતા કહો જાકે ઉસે જો હોય બી-
ધાતા નારજી.

ગજલ- તું ગુરૂદેવ હમારા, મે હું દાસ તેહારા;
કર ચેલા મુજે જલદી ન કર દેર અબારા;
શીર મુંડ કાન ફાડ કરો દુધકી ધારા,
દો ઝોલી હાથ નાથ હું મે ફેર દુબારા.

(છોટી રંગત.)-લી ઝોલી ખપ્પર તનપે ખાખ લગાઈ, લે આંજ્ઞા ગુરૂકી ઘરકી સુરત દોડાઈ; આયા ઘરપે ક્યા ભલા હો તેરા ભાઈ, સુન અવાજ બાંદીને ભીક્ષા લેકર આઈ. વલણ- બાંદીસે હમ નહીં લેતે હેં, કહો રાણીકુ લેકર આવ- સુન પતીપ્યારે૦ ૨

(લંગડીની ચાલ.) સુનકે બચન જોગીકા બાંદીકુ દીલમે બોત ગુસ્સા આયા, સુન મુરખ જોગી, પાપ ક્યા તેરે દીલમે સમાયા; ધરકે રૂપ જોગીકા મેહેલમે, રાણીકું ધારણ આયા, સુન બચન બાંદીકે રાજા ભરથરી દીલમે ગભરાયા.

શેર- સુનકે બચન બાંદીકે મુખસે, જોગીને કડવા બોલજી, લાલહો બાંદીકે મુખપે મારા ચીમટા તોલજી; બાંદી જો ભીક્ષા લાઈથી, લેગઇ ઘરમે ફીરજી, રોરો બાત જોગીકી કહી બાંદીને હીરડા ખોલજી.

ગજલ- રાણીજી સુનો હાલ મેરે દરદ સીતાબી,
જોગીને માર કરી મેરે તનકી ખરાબી;
જોગી નહીં એ હે મુવા સોપત અજાબી,
પોઈ ભંગ મસો દરપે આયા મીરસે શરાબી.

(છોટા રંગત.) રાણીને સુન એ જીમે બાત જલાઇ, જોગીંક પાસ ગુસ્સેમે દોડી આઈ; જીસવખ્ત નજરસે નજર દોનોકી મીલાઇ, પીછાના પતી નેનોમે નીર ભર લાઇ. વલણ- કીને દીયા બૈરાગ ભરથરી, સુધ બુધ તેરી કાહાં બીસરાઈ- સુનપતી૦ ૩

(લંગડીની રંગત.) રોરો શોર મચાયા રાણીને કંચન કાયા મુરજાઈ, ગમ ખાયા મેહેલમે, લટા ખોલ દી ખડી સામને દરસાઇ. એસા કેહેનારે હાથસે બીજલીસી ચડકે આઈ, જદ લગી નેનોસે, આંસુ ઓર ખડા ખાંસી ભરઆઈ.

શેર- રાજા કહે રાણીસે માતા કાયકુ મીલાએ હે,
દે ભીક્ષા જલદી મુજે નાહક દેર કયું લગાઈરે;
રાણી કહે રાજાસે હાય તુજકુ શરમ નહીંઆઈહે,
ફેરા ફીરો સંગ તેરે માતા કીસે બનાઇહે.

ગજલ- મેરે કરમમે જોગ લીખા મેં જોગ કમાઉં,
તું માતા હે મેરી મેં પુત્ર કહેલાઉં;
માતા ન કરો દેર તુજે બાત સુનાઉ,

ધરઘરગે ભીક્ષા માંગ ગુરૂ પાસ લેજાઉં.

(છોટી રંગત.) રાણીને કહ્યા રાજાસે બચન દીલ-
વાવો, હમ હોય જોગન તુમ બેઠે જોગ કમાવો; એક
બાગમે આસન લગા હરી ગુન ગાવો, કુછ રામ ના-
મકા હમે શબ્દ સુનાવો.

(લલણ) વોહી બાગથા માતા મેરા દીયા ગુરૂને જા-
લ સુનાય- સુન પતી પ્યારે૦ ૪

(લંગડીની રંગત.) રોસાલગીરજી કહે રાણી અબ
ક્યું દીલમે ગભરાવે, કોહો પુત્ર પતીકું, કરમકા લીખા
કેસ કોઇ મીટાવે. આખર હો લાચાર કહે બીન પતી
ગતી કેસે પાવે. બીના પુરૂશ નારકું, ભલા એ બતાવ
સબર કેસે આવે.

શેર- માળવાસીંગજી ઈઉંકર કહેવે, સબ રાણી હુઈ
તૈયારજી, પતીકું પુત્ર કહેનેલગી, સબ બીધાતા
નારજી. સેખ સુબાની યું કર કહેવે સબસે બ
ડા કીરતારજી, સ્વામીકું પુત્ર કહ્યા, રાણી રહી
મન મારજી.

ગજલ- ભરથરકા ખ્યાલ ફડમે ગાવે શોભાગમજી,
બકતાવરસીંગ કહ્યા કીસ્સા તમામજી;
સંભુ ઔર મોરસીંગસે તું નકર બદકલામજી
પેહેલા યાદ કરને લગે હરકા નામજી.

(છોટી રંગત.) જેઠુશંકરને સુનો ખ્યાલ બનાયા,
નાહાના મુકંદને મીજલસ અંદર ગાયા—
સુન પતી પ્યારે૦

લાવણી.

આંખોજો તેરી એસી કાતીલ, જીદર નીગા ફીરજાતીહે,
તેરા તસુવર દીલમેજો રહેતા મુજે નીંદ નહીં આતીહે.
ઊંમર છોટી રંગ સાવરો, ચાલ ચલે ગજરાતી હે;
ચીતે સરીખો કમર તુમારી ચલનેમે બલ ખાતીહે.
સારી રૈન મે તેરે સંગ જાગા આંખ મેરી અલસાતીહે
અબતો હો ઠગની લગજા ગલેસે કાયકુ તું તરસાતીહે.
જીસદીનમે તુજે નહીં દેખતાં, જાન મોરી ગભરાતીહે;
કાંઇઓકે ધરકી કાલી તું ઠગની, કાંઇઓકું ઠગવાતીહે.
આંખોજો તેરી૦

લાવણી.

તેરી ઉલફતમે હુવે બદનામ, તુમસે ના નીકલા હમારા કામ; કફા ક્યું હમપે હો જાની, ઉઠાઈ લાખો પરેસાની. (ઝુલ.) મુલાકાત હોતી નહીં ક્યા મેરી તકશીર, તુમતો હમારે ગએરોસે મીલને, એસે હુવે બે પીર. કબીના મીલતે સુબો ઓર સામ, તુમસે ના નીકલા હમારા કામ. 1

કતલ કરના હોયતો કર કાતીલ, નતો અરમા ભરાએ દીલ. અખીઓ મીલના હોયતો મીલ, જાન બાકીહે અબ એક તીલ. (ઝુલ.) અંચલ અચપલ ચલી રસ્તેસે, હમપે ચલાવે તીર, તુમકુ ખુદાકી કસમહે, બતા મેરી તકશીર; ખોયાહે હમને ગાંઠકા દામ, તુમસે ના નીકલા હમારા કામ. ૨

નીગાહે કાતીલસે બેપીર, એગુના મારા સીતમગીર કતલ કરના હોય તો કર એ પીર, બસે નજરોમે તેરી તસવીર. (ઝુલ.) જાની તુમારે એસ્કોમે જાન હમતે હુવે મશહુર, આશક ગરીબકા કયાહે જલાના, એ કયાહે તેરા દસ્તુર. પીલાદે મોહબતકા એક જામ—તુમસે ના નીકલા હમારા કામ. ૩

આસ હે તેરે મુખ દેખનકી, તમા નહીં રખતે માલ ધનકી; દીલપે લેહ લગીહે દરશણકી, ગાંઠ તુમ ખોલો તનમનકી. (ઝુલ.) રંનજો અલમ મુલકોયાર, રસ્કુ પડીહે દુર, આસક દુખી કીયે તુને, એ કયા તેરા દસ્તુર.— લાખો ભેજે હમને પેગામ— તુમસે૦

ગજલ.

અગર હમ બાગબા હોતે, તો ગુલસનકું લુટાદેતે;
પકડકર દસ્તમે બુલબુલ, ગુલોસે જા મીલાદેતે. ટેક.
જો હોતે બાગકે માલી, લુટાતે ફુલકી ડાલી;

ગુંથાકર હાર ફુલોકા, વો દીલબરકું પેનાદેતે. ૧
જો હોતા બાગકા ભવરા, કલીકે બીચ છુપ રેહેતે;
મઝા ઉલફતકી લેલેકે, સુબો હોતે નીકલજાતે. ૨
હમારા દીલ પતંગ હોતા, ઉડાતે ગમકે દોરેસે;
ચડાકર ઇસ્કકા માંજા, પતંગ ઉસ્કા કટાદેતે. ૩

જીતનાજી ચાહે સતાલે સીતમી જાદ મુજે,
મીસ્લે તસવીરહું આતી નહીં ફરીઆદ મુજે.—જી૦
મેં વો દીવાનાહું લીપટીંગે જનાઝેસે તેરે,
બાદ મુરદનભી ન છોડીંગે પરીઝાદ મુજે.— જીત૦
તેગ રખ રખકે ગુલુપરસે હટા લેતાહે,
એહી લગાવટ તેરી ભાતી નહીં જલ્લાદ મુજે.— જીત૦
ઇલા ઈલ્લાહી દીલે બેતાબકું અબ કાહાં બીઠલાવું,
નઝર આતી નહીં બસ્તી કોઈ આબાદ મુજે— જીત૦
આયા સૈયાદ જો ગુલસનમે તો બુલબુલને કાહા,
કરદે ઈસ કયેદ મુસીબતસે તું આઝાદ મુજે.— જીત૦

તાવુસકી દેખનેકી ન લાયે ચલે ગયે,
ક્યા ક્યા પરી જવાનસે આયે ચલે ગયે,
દારા રહા ન જમ ન સીકંદરશાહ બાદશાહ,
તખ્તેહે જમીપેસે ખડાહે ચલેગયે.

બેકદર ધણી, તનમનનો તું સરદાર;
શું તાંકે મારેછે તીર, તુ છે મારો પ્રાણ.— બેકદર૦
નથી આવતી તુને દયા, દીલમાંરે લગાર;
જખ્મ લાગે કલેજામાં મારી તેં કટાર.— બેકદર૦
નથી મુને ઉંઘ ભુખ ખાસુ દીલે ચેન;
નીંઘેબાની-કરતાં મારા દુખીગયા નેન.— બેકદર૦

હમતો આશક હય તેરે ન્યાજ ઉઠાને વાલે,
તુમસે કમ દેખે હય મેહેબુબ સતાને વાલે;
બંદકર દેદ મોહબતને ન લી મેરી ખબર,
દામમે જીસ્કે ફસે દામ છોડાને વાલે— હમતો૦
કલ સબે વસ્લમે ક્યા જલ્દ કટીથી ઘડીઆલ,
આજ કાહાં મરગયે ઘડીઆલ બજાને વાલે.—હમતો૦
કલજો રસ્તેમે મુલાકાત હુઈ તોયે કાહા,
કાંહા જાતેહો તરેહદાર જલાને વાલે.— હમતો૦
ગુઝરી મુદતકે મેરે સાથ લીપટને નહીં આયે,
કાંહા ગયે યારો ગલે હમકો લગાને વાલે.— હમતો૦
યુંતો એકાત ગુઝરતી હયે મઝેહદારીમે,
ન મીલે ચેહેન મઝેહદાર દીખાને વાલે— હમતો૦
અબકે મીલના હો નઝીર યારસે કેહેના જાકે,
ક્યા ભલા હમ ન રહ્યા યારો બુલાને વાલે— હમતો૦

કેરબા.

હો જંગલોમે બંગલા બનાદે. બનાદેરે મોહન, છુ-
વાદેરે મોહન; મરીજાન— જંગલોમે૦
નાકે નાકે સીપાઈ રખવાદે, બેવાર.
બોલી બોલે હુકમદાર— જંગલોમે૦
દો પૈશેકે લોભી ફીરંગીઆરે બાબુ, બેવાર.
તાંતો બેઠા સુબેદાર— જંગલોમે૦

અલ્લા મેરી જાન કાંઇ દેખા ફીરંગીકા નીસાન,
આગે આગે કંપનો પોછેહે કપતાન, ઢેમ રાસકલ ફા
યર કીયા કાંઇ દીલ્લી હીંદુસ્તાન— દેખા૦
મેજ બીછાકર ખાના ખાતી, ખાતો શુબે ઓર
શ્યામ; અંદા મુરગી તીતરા કાંઇ બ્રાંદીકા જામ- કાંઈ૦

પટવા નાલીસ કરૂંગી પોલીસમે,
તેં મેરા બટવા ચોરાયા હો પટવે— નાલીસ૦
બટવા ચુરાયા દોરી ચોરાઈ, છોટાસા જોબન
છીના મુફતમે હો પટવે— જાહીર કરૂંગી પોલીસમે.

તમે ન જાઈઓ વારી બંગાલારે, મેરા શ્યામશુંદર
બંસીવાળા. ટેક.
હીંદુકુ ધોતી, મુસલમાનકું ટોપી, કાસીમે ઓઢે

કાસાલારે- મેરા શ્યામ સુંદર૦
ગંગામે સ્નાન કરો નીરથી ધ્યાન ધરો, ઘર બેઠા જપો મોહનમાળારે- મેરા શ્યામ સુંદર૦

કોઇ દેખાજી યારો મેરા સનમ- બેવાર.
મેરે સનમકી એહીહે નીસાની, કાલી કાલી ઝુલફો ગોરાહે બદન- કોઇ દેખાજી૦
મેરે સનમકી એહીહે નીસાની, કાલીસી ટોપી ઉડાતા પતંગ- કોઈ દેખાજી૦

મેને તેરી ગલી આના છોડ દીયા- ટેક.
તેરા ગલીકે લોક બુરેહે, ઉસ્સે આના છોડદીયા-મેને.
ગાંઝાભી છોડા મેને ભાંગભી છોડી, દમકા લગાના છોડ દીયા- મેને૦

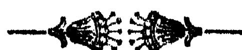
પ્યારસે બદલી ક્યું નજર તોરી- પ્યારસે૦
૧કહાં સફરમે અંખીઆ ફેરી તનમન જલજલજાય; ચલતે નગરસે ભેદ બતાએ, કાહે મોહે બદ હયે દીખાએ નજર તોરી- પ્યારસે બદલી૦
૨ંકોક ઘરમે બતીયાં છેડી, હમ સંગ દીલ મીલજાયે બએરીને તોરી મત બહેકાઇ, મોહે દેખ કછુ ન

લજાયે નજર તોરી– પ્યારસે બદલી૦

ઈસ્ક બુરા જંજાલ, પ્યારે દીલ ન લગાના– બેત્તાર.

પેહેલોમે ઉસ્કા ધગ્કુ હી જાના, દુસરા અપના માલ ખોલાના, તીસરા ઉસ્કા જોબન લુટાના, ચોથે હુવે બદનામ– પ્યારે દીલ ન લગાના૦

મરસીઆ.

બાનોને કહા સીતલે નબી સાન હમારે, અકબર મેરે પ્યારે.

કયું અમાકું ચલે છોડકે, દીલજાન હમારે– અક૦

અઠારા બરસતક બડી મેહેનતસેથા પાલા, ઘરકાથા ઉજાલા; દે ડાગ ગયે હમકુ રખે કીસકે સહારે– અ૦

લો હૈદર સબદરકી સમશીર દો દમ હયે, ઓર તેગ અલમ હે; કયા મુહે લયી આનકે લડનેકુ તુમારે. અકબર૦

આજીજ હસન અલી જીસે સબ્બીરકા ગમ હે, મદદશાહે અમમહે; મેહેસરકી રાહાકી પડા શાહાહે-કે કનારે– અકબર૦

બહેરે ગમમે અહે એલે મદીના, ડુબા ઝહેરાકા બ

નમે સકીના; ઝારા નાલાહે અહમદે મુરશદ, સખ્ત મુસ્કીલકું શાહાકી હુયે મુસ્કલ, ચાહાકે ગમસે હુયે ખાતુ-કસીના— બેહેરે૦

વા લડે રનમે આપતે પયેગમ્બર,
મુઝાઓકા કીયા તંગ લશ્કર,
સબ બદન હુયે પસીના પસીનારે— બેહેરે૦
સીરખારાકું સરબત પીલાવા,
નામસે પર છબી લે લગાવા,
શખ્તે સરવરપે કર લા ખજીના— બેહેરે૦
હુયે "મનશુર" બાનોકે દીલભર,
દાનો અકબર ઓર અઝગર બરાબર,
એક ખાતીમ ઓર એક નજીના— બેહેરે૦

પરચુરણ ગાયનો.

મીલાના મેરા મધુરસ પ્યારાજી— ટેક.

સૈયા પીયા પીયા મોસેરે જપે, પીયા સાત સમુદર પાર બસે, પીપલવાકે થાન બસે, એરી એરી સખી ઉસ કંથ પાસ જાના— મીલાના૦

મેરે નેનનમે કછુ નીંદ નહીં, અબ દેખો સખી મુજે ચેન નહીં, જીયરા તરસે સૈયાકે બીના, કચ્છ મચ્ને મુજે ઘેર લીનીરે— મીલાના૦

કપડેબી રંગા જોગનબી બની, અબ કાહાને સખી

અબ દેસી બની, પીયા ઢુંઢતહું મીલતાબી નહીં,
ફીરૂંગી મેંતો રામ દીવાનીરે— મીલોના૦

જીયરા જીયરા લગાય લીનો જાય— ટેક.
હરે હરે બાંસકી કટાયે બાંસુરીઆરે,
હેજી કોઇ બંસીઆ બજાય લીનો જાય— જીયરા૦
હમારે તલાવકી જીણીજીણી મછલીઆરે,
હેજી કોઈ ફંદા લગાય લીનો જાય— જીયરા૦

દહી મારે તુરકવાને ઘેરલી, સાવરીઆને ઘેરલી,—
હો દઈ મારે તુરકવાને૦
આપહી સોવે વારી મોહેકું જગાવેરે,
મોરી લાખ રૂપેકી નીંદીઆ ગુમાઇ— ૧
કોરોસી મટુકીમે દહી જમાયોરે,
હેજી કોઇ લોરે તુરકવાને ઘેરલી— હો દઈ મારે૦

હજારો મેરા કાનકા મોતી,
કાનકા મોતી, કાનકા મોતી— હજારો૦
એ મોતી મેરે લાખ રૂપેકા,
બર છતીયનપર સોતી— હજારો૦
એ મોતીમે કીચ ભયોહે,

જાજમુનાગે ધોતી- હજારો૦
એ માતી મેરા ધુંડકે લાવે,
આધા જોબન ઉસે દેતી- હજારો૦
અગલે બજારમે મોતી ગુમાયા,
પીછલે બજારે ખડી રોતી- હજારો૦
મોતીકે બદલે મોતી મંગવાદો,
મોતી બીના નહીં સોતી- હજારો૦

ચલ છટક તરકડા. હુંછું નાગર તારી બ્રામણી.
મત પલો લગારે, ચલ દુર ખડારે- હુંછું નાગર૦
પીપળ પુંજન મેં ચલી, કાંઈ કુલ અપનેકી લાજ;
પીપળપુંજે હર મીલે, કાંઇ એક પંથ દો કાજરે- ચ૦
હુંછું નાગર બ્રામણી, કાંઈ તુંછે મુગલ પઠાણ;
તારેને મારે લગી દોસ્તી, બીચ ભયો ભગવાનરે- ચ૦
હુંછું નાગર બ્રામણી કાંઈ મદ મછલી નહીં ખાઉં;
પાલે પડી કલાલસે કાંઈ મદબીન રહયો ન જાયરે- ચ૦
મુસલમાનસે કરી દોસ્તી કાંઈ ગયો કરમડો ફુટ,
નાથકી નથની ગઈ બલહારી, જોબન લેગયોલુટરે-ચ૦
ચુડલો બાંગુ હાથીદંતનો કાંઇ કાકુ દખણી ચીર,
ઉઠ સોહાગન રાખલે મેરા બાઈ બડા રણધીરરે- ચ૦

હો બમના તેં મેરા મન લે, મેરા મન લે,— બેવાર.
ઉંચી અટારી ચડહું ન જાય, લગાયે નેના બાણ—હો
લગાય નેના બાણ— બમના તેં૦

ક્યા તન માજતારે, હાંરે એકદીન માટીમે મીલજાના.
ગઠડી બાંધી ધુલકી રહી પવનસે ફુલ,
ગાંઠ જતનકી ખુલગઈ અંતે ધુલકી ધુલ— ક્યા૦
કફન અમારી ગોદડીરે, ઘોર અમારો ગામ;
લેહેદ અમારા લેટનારે, ખાખ હમારા નામ—ક્યા૦

જેજેએરે જસોદા નંદનકી, નંદનકીરે રાજા નંદન
કી— જેજેએરે જસોદા૦ ટેક.
મોર મુગટ પીતાંબર શોહીએ,
હાર બીરાજે ચંદનકી— જેજેએરે૦
સુરદાસ પ્રભુ તહારે મીલનકું,
આસ રખું તોરે ચરણનકી— જેજેએરે૦

હંસારે રાજા એ પીંજરા નહી તેરા,
તુંતો સમજ સમજ મન મેરારે— હંસારે૦
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા,
ચીડીઆ રેન બસેરા— હંસારે૦

ચુન ચુન મીટીઆ મેહેલ બનાયા,
સુરખ કહે ઘર મેરા— હંસારે૦
કોઈ દીન હંસા આયે બનેગી,
જંગલ હોગા બસેરા— હંસારે૦

સીપાઇ ઢોલા રેન જગાઇ, મોકુ નીંદીઆ
લગનદે જરા— ટેક.
અગલીકુ આવે પીછલીકુ જાવે,
સારા જોબના છીનાએ લીઆ જાય— સીપાઇ૦

મેરા બના રસકી ગલીમે, દીલ છીન લીયારે—
મેરા બના રસકી ગલીમે૦ ટેક.
ચંપા ચંપેલી વારી મોગરારે, બના દાડેમકી કલીમે-
દીલ છીન લીયારે૦

ઉમર મેરી કેસી કટે બાલી, ઉમર મેરી કેસી કટેબાલી
પીયા મેરા પરદેસ— ઉમર૦
એકતો મારે પીયાકી મારી, દુજે સુસરે પચાયડારી;
તીજે લછમન કરદેતા નારી, ચોથે સેજ ડાલી— બાગ-
કા નીકલ ચલા માલી, હાહારે બાગકા નીકળ

ચલા માલી— પીયા ગયા પરદેશ ઉમર મેરી૦

આશા દેદે રાખો હમારો મન, બેવાર. ટેક.
હુંડત ફીરત મે સકલ ગુજરીઆરે, ઇન કલીયન
રસ ચાખો દગાબાજ મોસે-આશા દેદે રાખો હમારો૦

રામરે મેતો પનીઆકુ ગઇ બડી દુર. બેવાર.
કુવેપર લગરહી ધુમ, કીસનજી— પનીઆકું ગઇ૦
છોટે દેવરીઆકી મીનત કર રહી,
રામરે મેરે શીરકી ગાગરીઆ ઉતાર— મેતો૦

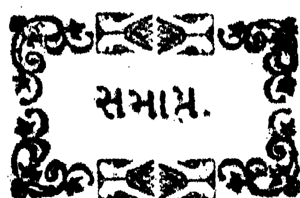

પૈસેકે લોભી ફીરંગીઆરે બાબુ, બેવાર.
મુબઈ કલકતેસે ગાડીજો નીકસી, સુરતકા મુજરા
બજાયે લીનો જાય; ચલના હોય સો ચલરે મુશાફર,
સબકુ બરાબર બોઠાયે લીનો જાય— પૈસેકા૦

જુવો પેલી ચંપેલી કેવી ખીલી રહી છે,
જુવો તેની લટપટ કેવી ઉઠી રહી છે,
જુવો તેની સુરત કેવી શોભી રહી છે,
હું તો એને તોડયા વગર નહીં રહુંરહું.— જુવો૦

એમ કેમ બોલોછો વાહાલી ગુલનારરે,
જોસે પેલો માલી તો લાજ નહીં પારરે,
જોસે સારા લોક તો કેહેસે ભુંડી નારરે,
પારકા ફુલો હું તો તોડવા નહીં દઉંદઉં.— જુવો૦
શું તારી ખાત્ર મારી લાજ ખોઉં,
શું તારી ખાતર બંદીખાને જાઉં,
શું તારી ખાતર ગુનેગાર થાઉં,
હું તો તને હવે તોડવા નહીં દઉંદઉં.— જુવો૦

આ ચોપડી સુ મધે નીચે લખેલા ઠેકાણેથી
રોકડા કીમતે મળશે.

પ્રસિદ્ધ કરનારને ત્યાંથી ઠે૦ બરાનપુરી ભાગોળે અથવા
ભાગાતળાવ મધે રામદાસ મામાની વાડીમાં "જ્યુબીલી
સીંગીંગ કલબમાં. ઠાકોરદાસ હરગોવનદાસ પાસેથી.

હરીપુરામાં- ભવાનીના વડ આગળ શા. લલ્લુભાઈ ઇચ્છારામ
ખાંડદલાલને ત્યાંથી.

મહીધરપુરાની કંસારાસેરીમાં માસ્તર જેશંકર ગવરીશંકર
વ્યાસને ત્યાંથી.

નાણાવટમાં ખોદાબક્ષ છાપખાનામાંથી મંચેરજી જમસે-
દજી પોષ્ટવાળાને ત્યાં.

અમારી જ્યુબીલી સીંગીંગ કલબ તરફથી **ચતરા ગુજરી
તથા હરપાળ** નામના નાટકોની ચોપડીઓ થોડા
દીવસમાં છપાઈ બાહાર પડનાર છે.